

Hensyn til Bygningen af disse Skibe, hvis Nytte beskrives, løst, at opoffre 200,000 Rd. Det forekommer mig, at en alvorlig Undersøgelse af saadanne Spørgsmaal kan foregaa, uden at det er absolut nødvendigt, at det udføres paa den Maade, at man bygger et Skib. 200,000 Rd. ere jo dog ogsaa mange Penge, især naar man ikke faar det for dem, som virkelig er de Penge værd. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Bedkommende er stillet i den største Vanskelighed med Hensyn til den Afstemning, man bør give i disse Spørgsmaal, men denne Vanskelighed har gjentaget sig for mig ved enhver Finantslovs Behandling, naar vi ere naaede til Marinebestyrelsen; thi vi ere endnu ikke komne et eneste Skridt videre, end vi have været her den Dag, da vi overhovedet begyndte paa at bygge Pantserfibe herhjemme. Der har ikke vist sig allermindste mere Klarhed hos vor Marinebestyrelse end nogenstinde tidligere med Hensyn til, hvad den skal gjøre og ikke gjøre. Dette er en Behreidelse, som ikke med Billighed retter sin sande Braad imod den enkelte og tilfældige Minister, som ofte fra helt andre Stillinge kaldes over til Bestyrelsen af denne vigtige Del af Forsvarsvæsenet. Derfor er det ikke nogen Anke enten mod den fratraadte eller mod den nuværende Marineminister, jeg fremfører; men det er en alvorlig Anke imod den Bestyrelse, der udgaaet fra Marinen selv, skulde være den Opgave voren at kunne sige os Andre, hvor den rette Vej ligger. — Der findes blandt de Poster, som nu ere under Forhandling, tillige en lille Post, som angaar „Tidskrift for Søvesen“, til hvilket der forlanges en forøget Understøttelse. Denne Sum fremtræder ikke i Form som noget særligt Udbringingsforslag, formentlig har Ministeren Pengene, det er kun Bemyndigelsen til at anvende dem, han ønsker. Hvis det forelaa som noget Afstemningspunkt, skulde jeg med den største Glæde give det min Understøttelse; men tillige vilde jeg da bede den høitærede Minister baade at sige alvorlig til sine Undergivne i Ministeriet og til sine Undergivne i Søetaten: „Lad det Tidskrift, som Staten saaledes understøtter, nu ikke ledes hen til at være en servil Dientjener af Ministeriet“ og til dets Udgivere:

„Bestræb Eder ikke for at skrive eller sige det, som I tro kan være Ministeriet behageligt eller kjærest, tal den aabne Sandhed, og sig den med Varme og Begeistring, men sig den ærligt fremfor Alt. Man kan godt være høflig, fordi man er ærlig, og der er Ingen, som trænger til mere at oplyses om alle disse Forhold end netop jeg, Marineministeren, og derfor gjør Gjengæld for de Penge, som Staten giver, til at sige mig og Andre den fulde og aabne Sandhed.“ Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister ikke ønsker noget mere end netop at høre den sande Mening, der hersker i Staten; men jeg frygter for, at der paa Veien fra Ministeren nedetter kan findes Steder, hvor man nødigt hører denne Sandhed. Stedet, hvor Hensyn af anden Art gjøre sig gjældende fremfor det, som skulde og burde siges. Jeg har med Forsæt ikke indladt mig paa, hvorledes vort Fædreland er stillet i det Hele taget under Udviklingen af Søforsvaret i de forskjellige Lande. Jeg indrømmer, at skulde dette Spørgsmaal i dette Dieblif tages op, maatte Enhver af os med den dybeste Belymring skride til Besvarelsen. Men vi ligge i en af disse uklare Overgangstilstande, hvoraf vi deskovære have havt allfor mange, hvor vi maa gjøre Alt, hvad vi kunne, selv om vi ikke se ganske tydelig ind i Fremtiden. Noget Plan, noget System maa vi dog have at holde os til. Men i Marinen har Forholdet Aar for Aar været dette, at Rigsdagen beredvillig har villet yde, hvad der forvredes, naar blot Bestyrelsen kunde sige, hvad den vilde. Vi have aldrig og mindst iaar, faaet et tydeligt og klart Svar fra Marineministeriets Side.

**Marineministeren:** Jeg deler fuldkommen det Ansæ, som den ærede sidste Taler udtalte med Hensyn til „Arkiv for Søvesenet“. Intet skal være mig kjærest end at saa Sandheden at høre her ligesom overalt. Men naar det ærede Medlem antager, at det vilde være en overordentlig sikkert Veiledning for Marinebestyrelsen, saa kan han dog heri tage noget fejl, idet det sikkert med Hensyn til de Spørgsmaal, om hvilke Sandheden skulde komme frem, vil komme høist forskjellige An-